

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Radimem Novotným v právní věci
žalobce: Československá obchodní banka,a.s., se sídlem Radlická 333/150, 150 00 Praha 5,
IČ: 00001350 právně zastoupeného Mgr.Markem Lošanem, advokátem, se sídlem Na
Florenci 216/15, 110 00 Praha 1 proti **žalovanému:** B. S., nar. xxx, bytem xxx, xxx,
Slovenská republika

o námitkách proti směnečnému platebnímu rozkazu sp.zn. 30 Cm 301/2014-31

t a k t o:

- I. Směnečný platební rozkaz sp.zn. 30 Cm 301/2014-31 ze dne 28.listopadu 2014 ve vztahu k žalovanému (původně žalovanému č.2) se ponechává v plném rozsahu v platnosti.**
- II. Žalovaný je povinen žalobci zaplatit Kč 44.651,90 na náhradu nákladů řízení o námitkách k rukám právního zástupce žalobce, a to ve lhůtě 3 dnů od právní moci rozhodnutí.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhal na žalovaném zaplacení směnečné pohledávky ve výši Kč 410.889,- s příslušenstvím a odměnou s odkazem na směnku vlastní vystavenou dne 4.dubna 2013.

Žalovaný v námitkách proti vydanému směnečnému platebnímu rozkazu (v řízení pod sp.zn. 30 Cm 301/2014) uvedl, že si není vědom toho, že při podpisu úvěrové smlouvy pro společnost REZEDA plus s.r.o. podepsal i směnku. Celá záležitost při podpisu dokumentace proběhla za necelých 10 minut, pracovnice banky sdělila žalovanému, že jeho podpis je nutný z důvodu, že je společníkem a o existenci směnky nepadlo ani slovo. Žalovaný dále uvedl, že není známo, zda byly využity veškeré možnosti ohledně vymáhání úvěru od společnosti REZEDA plus spol. s r.o. s tím, že jednatel společnosti uvedl žalovaného v omyl.

Žalobce v písemném vyjádření ze dne 15.ledna 2015 uvedl, že žalovaný v námitkách výslovně uvedl, že dokumenty podepsal, ale neměl povědomost, že podepisuje směnku. Je přitom zcela běžnou obchodní zvyklostí, že zajištění pohledávky se realizuje prostřednictvím blankosměnky s avalem společníka nebo jednatele. V doplňujícím vyjádření uvedl, že nemůže jít k tíži banky, že si žalovaný nebyl vědom podpisu na Dohodě o vyplňovacím právu směnečném a na směnce. Součástí námitek není ani tvrzení, že by žalovaný byl uveden pracovníkem žalobce v omyl.

Ze směnečné listiny soud zjistil, že společnost REZEDA plus s.r.o. (původně žalovaný č.1) vystavila dne 4.dubna 2013 směnku vlastní, kterou se zavázala žalobci zaplatit dne 11.března 2014 směnečnou sumu ve výši Kč 410.889,- s tím, že žalovaný č.2 a Milan P. (původně žalovaný č.3) převzali směnečné rukojemství.

Dopisem ze dne 11.března 2014 převzatým žalovaným dle dodejky dne 7.dubna 2014 bylo zjištěno, že žalobce vyzval žalovaného ke splnění směnečného závazku ve výši Kč 410.889,- s odkazem na směnku vlastní vystavenou společností REZEDA plus s.r.o. dne 4.dubna 2013.

Z úvěrové smlouvy č. 5694168S1000 ze dne 4.dubna 2013 bylo zjištěno, že žalobce se zavázal poskytnout společnosti REZEDA plus s.r.o. úvěr do výše Kč 500.000,- zajištěný blankosměnkou s odkazem na ujednání v Dohodě o vyplňovacím prohlášení směnečném (čl.III.). Za společnost REZEDA plus s.r.o. úvěrovou smlouvu podepsal její jednatel Milan P. (původně žalovaný č.3).

Z Dohody o vyplňovacím právu směnečném č. 5694168S1Z02 ze dne 4.dubna 2013 bylo zjištěno, že žalobce uzavřel se společností REZEDA plus s.r.o. zastoupenou Milanem P. dohodu o podmínkách vyplnění blankosměnky v případě porušení závazků z výše uvedené úvěrové smlouvy s tím, že směnečné rukojemství převzal žalovaný s Milanem P. a svými podpisy stvrdili, že s obsahem dohody vyslovili souhlas. V čl.I dohody je uvedena specifikace blankosměnky s uvedením avalu Milana P. a žalovaného. Přílohu č.1 dohody tvoří kopie blankosměnky.

Ze znaleckého posudku z oboru písmoznalectví, specializace ruční písmo, jež byl vypracován znalcem Mgr.Jiřinou Strakovou, bylo zjištěno, že podpis druhého avala na

směnce vystavené dne 4.dubna 2013 je pravým podpisem žalovaného s tím, že tento kategorický kladný závěr vyplývá ze spontánního provedení podpisu s vyloučením padělků.

Z písemné „svědecké výpovědi“ Milana P. ze dne 11.prosince 2015 bylo zjištěno, že jmenovaný jako jednatel vyřizoval úvěr pro společnost a dohodl datum i čas podpisu smlouvy. Informoval žalovaného o schválení úvěru a podal informaci o tom, že banka (žalobce) potřebuje podpis společníka na úvěrové smlouvě, neboť se jedná o vyšší částku. Dne 4.dubna 2013 byly veškeré dokumenty připraveny v pobočce banky v xxx a pracovnice sdělila žalovanému, že potřebuje i jeho podpis v postavení společníka, neboť se jedná o vyšší částku. Na základě této žádosti žalovaný podepsal úvěrovou smlouvu s tím, že v přítomnosti žalovaného neřekla pracovnice banky ani slovo o směnce s tím, že tato skutečnost zůstala zamlčena.

Je třeba konstatovat, že žalobce uplatnil svůj nárok z platné směňky vlastní, která obsahuje veškeré zákonné náležitosti uvedené v čl. I. § 75 zák. č. 191/1950 Sb. (dále ZSŠ) Samotná existence směňky je sama o sobě jediným a zcela dostatečným důvodem pro placení a to s ohledem na abstraktnost směnečných závazků a povahu směňky jako cenného papíru, jež může měnit své majitele bez toho, že by následný oprávněný držitel směňky musel znát okolnosti, za kterých byla vystavena. Při uplatnění směnečného nároku z platné směňky proto žalobce nemusí žádné jiné skutečnosti již prokazovat.

V souladu s čl.I § 30 odst.1 ZSŠ zaplacení směňky může být pro celý směnečný peníz nebo pro jeho část zaručeno směnečným rukojemstvím.

V souladu s čl.I § 32 odst.1 ZSŠ směnečný rukojmí je zavázán jako ten, za koho se zaručil.

K námitce, že si žalovaný není vědom svého podpisu na směnce, byl vypracován znalecký posudek, který vyslovil kategorický závěr, že podpis žalovaného na směnce v rubrice avala je jeho pravým podpisem. Vzhledem k tomu, že bylo prokázáno, že podpis žalovaného na směnce je jeho pravým podpisem, pak je jeho námitka spočívající v nepravosti podpisu nedůvodná.

K obsahu dalších skutkových tvrzení uvedených v námitkách je třeba uvést, že zůstalo v rovině tvrzení bez relevantního důkazu, že banka nesdělila žalovanému, že úvěr bude zajištěn směňkou. Z obsahu námitek však neplyne, že by banka svým jednáním vyvolala u žalovaného omyl, případně vylákala podpis na směnce lstí nebo pod fyzickým nebo psychickým nátlakem. Je přitom standardní, že banky vyžadují podpisy společníků výstavce v postavení směnečných ručitelů, jež podpisem potvrzují sjednaný obsah dohody o vyplňovacím právu směnečném. Pokud žalovaný nezpochybnil, že se dne 4.dubna 2013 dostavil do pobočky žalobce v xxx za účelem podpisu „úvěrové smlouvy“, pak de facto potvrdil, že určitý dokument podepsal. Vzhledem k tomu, že nebyl nikdy statutárním orgánem společnosti REZEDA plus s.r.o., pak není také zřejmé, z jakého titulu by měl být uveden jeho podpis na úvěrové smlouvě. Z výsledků dokazování vyplynulo, že úvěrovou smlouvu jménem dlužníka společnosti REZEDA plus s.r.o. podepsal pouze její jednatel Milan P., kterému musela být tato skutečnost známa. V této souvislosti hodnotí soud jeho sdělení ze dne 11.prosince 2015 učiněné v písemné formě jako účastnickou výpověď (původně žalovaného č.3), neboť není nestrannou osobou a nemůže v řízení vystupovat jako svědek. Vzhledem k tomu, že jednal jménem společnosti REZEDA plus s.r.o. ve věci poskytnutí úvěru, předjednával její podmínky a jako jediný statutární orgán podepsal za společnost úvěrovou

smlouvu, považuje soud jeho výpověď za nevěrohodnou s tím, že jediný podpis učiněný na úvěrové smlouvě za dlužníka nebyl v průběhu řízení zpochybněn. Pokud žalovaný potvrdil podpis dokumentu v sídle pobočky banky v xxx, pak se v takovém případě muselo jednat o Dohodu o vyplňovacím právu směnečném. Vzhledem k tomu, že dle tvrzení žalovaného byla dokumentace vztahující se k úvěrové smlouvě podepsána za necelých 10 minut, nelze vyloučit, že se žalovaný neseznámil s jejím obsahem a mohl se subjektivně domnívat, že podepisuje úvěrovou smlouvu. Takový závěr však nelze učinit u směnky, neboť z hlediska obsahu i formátu listiny musí být na první pohled zřejmé, jako listinu pod jakou rubrikou podepisuje. Výše uvedené úkony na Dohodě o vyplňovacím právu směnečném a na směnce musely být zejména známy Milanu P., který činil úkony za společnost REZEDA plus s.r.o. i za svou osobu (směnečného rukojmího) a s vědomím rubriky druhého avala (žalovaného).

Jelikož jiné námitky nebyly ze strany žalovaného uplatněny, postupoval soud dle 175 odst.4 o.s.ř. a ponechal směnečný platební rozkaz v plném rozsahu ve vztahu k žalovanému v platnosti.

Výrok o náhradě nákladů řízení o námitkách je odůvodněn § 142 odst. 1 o.s.ř. dle úspěchu stran ve věci v souladu s § 7 a § 11 vyhl.č. 177/96 Sb. v rozsahu mimosmluvní odměny za 3 úkony právní služby po Kč 9.980,- za písemné vyjádření ze dne 15.ledna 2015 a 2 účasti na jednáních ve dnech 27.dubna 2015 a 14.prosince 2015, v rozsahu 4 paušálních částek po Kč 300,- (včetně paušální částky za účast na jednání 25.května 2015, na kterém nebylo jednáno ve věci samé) dle § 13 odst.3 vyhl.č. 177/96 Sb., to vše zvýšené o 21 % DPH a dále v rozsahu náhrady znalečného ve výši Kč 6.972,50.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení a to k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.

V Praze dne 14. prosince 2015

**JUDr. Radim N o v o t n ý , v.r.
s a m o s o u d c e**

**Za správnost:
Podubecká**